

העולם הרב

העריכת גילי גילי

מס-הכנסה

חדר 38

ספר אסכתא!

אל נשתוק! נרים את קולנו!

הקונגרס הסוציאלי הכיג התכנס לא בדיוק לפי התוכנית. היה הכרח לכנסו שלא בסופו, בגלל שואת התעלה, שגרמה לירידה מדאגיה במגבית דמי-המעבר. ראשון הנואמים היה מר ג'ורג' סולא, שהעלה במלים חמות ונרגשות את זכרו של אבי-התנועה פרנאנד (אפריס) לספס זכרונו לברכה, מראשוני כובשי השמחה וסייבשי הביצות. "במותו", אמר מולא בהתרגשות, "ציונה לנו את המעבר". אחריו השמיע את דברו, לקול תשואות הצירים, מר נתניאל עדן, ציר קהילת לונדון. הוא הכריז כי גם בימים סרופים אלה תוסיף התנועה לעמוד בשטח, ולא להניח למצרים לעמוד שם. מר עדן הכריז, כי ההסתדרות הסוציאליסטית לא תשלים לעולם עם הנסיון לנתקה מפזוריה בכל הגלויות בארבע כנפות הארץ. "זהו כשלון חמור למצפון העולם הבלתי-חופשי", קבע מר עדן.

נציג נוסף-המזרחי-הפעולה-הסוציאלי-העבודה, מר אנדריי פייבוש שפילמן, הביע הסכמה עקרונית לדיעות קודמיו, אך הסתייג מהדרישה לתנועה חופשית בשבתות. כמו כן, הקדיש בתוקף את העלייה, כאילו תנועתו היא שטיפקה אבנים נופס לחברה של נטורי קרתא, המתנכלת לחופש התנועה.

לאחר קבלת ההחלטות שנמשכה עד שעה מאוחרת בלילה, התפורר המעמד ברוח מרוססת, לאחר שירת התקעה.

הצדקה

המספא. כשהמספא שמע באיזה מוצב הם היו, הוא התנצל בשם כל החברה שהיו שם, ואמר שבעצם זה לא אשמתם. כי יושבים שם חיילים שלא יודעים עב רית ולא מבינים בדיחות, מפני שהמר צב הוא מוצב מצרי.

שמעון יפה, לשעבר צוות החי, נחיל

★ ★ ★

הרשות המוסמכת

גנה מחילה-אוויר נעצר יום אחד על-די ממצדיק בגלל זה שנסע בסנדר שלו במהירות משגעת. הממצדיק הצביע על השלט שבצד הכביש, שעליו היו מי צויירים כמה מטוסים בצירוף הכתובת "רק להם מותר לטוס!"

"אם ככה, זה בסדר", אמר גנה, הר ציא מכיסו את רשיון-הטייס, הראה אר תו לממצדיק והמשיך לנסוע.

רבי"ט דן פרמפול, צה"ל

יהיה שמח

בימי הקרבות על ניצנה, נשלח צוות החי של הנח"ל לעשות שמח לחברה. יום אחד הצוות מגיע לאחד המוצבים הכי רחוקים, ונוכח שכל המאמצים לי בדר את החברה לא מועילים. מספרים בדיחה — אף אחד לא צוחק. שואלים חידות — אף אחד לא עונה. מנגנים באקורדיון — והחברה יושבים, שותקים ומסתכלים עליהם כאילו שהם נפלו מי השמים.

בסוף הצוות נעלב נורא, לקח את ה- חפצים וחזר לכסיס כדי להתלונן בפני

מלון גילי המקוצר

ממחטה — פית'בו שהנשים מאבדות תמיד כדי לתת לגברים זרים הודמנות להכירן.

אדם ישר — איש הפוצא ברחוב לידה, ומפרסם בעיתון מודעה: "נא לי אלה לפי סימנים".

שילשול — ישיבה דחופה לעניינים שוטפים.

עצירות — ישיבה ממושכת, שבה לא נמצא מוצא לעניינים דחוקים.

שיכון חדש — דבר שנהפך לשיכון ישן עד שאתה גומר לשלם את החש' לומים.

נודיסמית — על זו הגברת ב'ו ה- אדרת כל כותרת תהיה מיותרת. אברהם לרנר, גת'ריוון

פעות לעולם צודקת

ביטל את מינויו כסוכר מוסמך במטבע זר. (מעריב)
אליעזר גוה, ראשון-לציון
חמוץ-מתוק.

המצרים ירו על קיבוץ אוו. (הארץ)

שמואל כהן, פתח-תקוה
והחברה עשו אחרי-כך קומז'ין ו- אכלו אותו.

נציגי הסיעות הדתיות על פישתם מן הקואליציה. (מעריב)
אליק מג, חיפה

הצחנה עלתה עד לב השמיים.

טכנאי וחובבי-רדיו למכירה בהר- דמנות. (מעריב)

יוסף הרטשטיין, תל-אביב
מה יש — כבר לא מוצא חן בעי- ני אשתו?

מה שאתו - אתו

מייק גלאי עבר פעם ברחובות יחד עם בנו הקטן, אמנון בן החמש, ונזכר פתאום בדני כהן, חברו הטוב מימי הצבא שלא ראה אותו כבר שנתים אולי.

מייק החליט לגשת עם הילד לביקור אצל דני, שגר עד היום בבית הוריו. דני, עליוס לדעת, היה טיפוס נחבא אל הכלים ולפי טענת כל חבריו עוד לא התקרב מימיו אל בחורה יותר משלושה מטר. מייק, שנוכח בכך, החליט לעשות את הופעתו בבית כהן רבת רושם. לאחר שהסביר לאמנוניק הקטן את תפקידו במשחקי ניוט לבית והציק על כפתור הפעמון.

את הדלת פתחה, בהתאם לתוכנית, אמו של דני, שלא הכירה את מייק. מייק גימד קצת בראש, הוציא מכיסו איזה פינקס קטן, התבונן בו בעיון ואמר: "סליחה, כאן גר דן כהן?"

כשהאם אישרה זאת, הוסיף מייק: "זה באמת עניין מאד לא נעים, גברת. אני בא הנה מהמוסד לילדים עזובים, באומגארטן" בקריית-אונו. דן כהן מפגר בתשלומים למוסד מזה ששה חודשים, שלחנו לו התראות וכל זה, אבל לבסוף לא ראינו ברירה לעצמנו, אלא להחזיר לו את הילד שלו. אני הבאתי אותו כאן אתי."

האם ההמומה, שלא תיארה לעצמה אפילו בחלומות הזוהרה שלה שדנהילה חי אייפעם חי משפחה כל כך אינטנסיביים, הפליטה צוחתת תדהמה. ברגע זה מיהר למסדרון דני עצמו. הילד, אמנוני, שהוכן מראש לתפקידו, רץ מיד לקראתו בזרועות פתוחות וצעק: "אבא! אבא!"

הוריו של דני קיבלו אחרי-כך הסברים ארוכים ומפורטים. בכל זאת, הגבירו את השמירה עליו עשרת מונים. כלפי חוץ הוא כאילו בחור שקט וצנוע, אבל לך תדע מה שהוא מסוגל כבר לעשות.

אשבו בינס לגבולס

מייק גלאי עבר פעם ברחובות יחד עם בנו הקטן, אמנון בן החמש, ונזכר פתאום בדני כהן, חברו הטוב מימי הצבא שלא ראה אותו כבר שנתים אולי. מייק החליט לגשת עם הילד לביקור אצל דני, שגר עד היום בבית הוריו. דני, עליוס לדעת, היה טיפוס נחבא אל הכלים ולפי טענת כל חבריו עוד לא התקרב מימיו אל בחורה יותר משלושה מטר. מייק, שנוכח בכך, החליט לעשות את הופעתו בבית כהן רבת רושם. לאחר שהסביר לאמנוניק הקטן את תפקידו במשחקי ניוט לבית והציק על כפתור הפעמון. את הדלת פתחה, בהתאם לתוכנית, אמו של דני, שלא הכירה את מייק. מייק גימד קצת בראש, הוציא מכיסו איזה פינקס קטן, התבונן בו בעיון ואמר: "סליחה, כאן גר דן כהן?" כשהאם אישרה זאת, הוסיף מייק: "זה באמת עניין מאד לא נעים, גברת. אני בא הנה מהמוסד לילדים עזובים, באומגארטן" בקריית-אונו. דן כהן מפגר בתשלומים למוסד מזה ששה חודשים, שלחנו לו התראות וכל זה, אבל לבסוף לא ראינו ברירה לעצמנו, אלא להחזיר לו את הילד שלו. אני הבאתי אותו כאן אתי." האם ההמומה, שלא תיארה לעצמה אפילו בחלומות הזוהרה שלה שדנהילה חי אייפעם חי משפחה כל כך אינטנסיביים, הפליטה צוחתת תדהמה. ברגע זה מיהר למסדרון דני עצמו. הילד, אמנוני, שהוכן מראש לתפקידו, רץ מיד לקראתו בזרועות פתוחות וצעק: "אבא! אבא!" הוריו של דני קיבלו אחרי-כך הסברים ארוכים ומפורטים. בכל זאת, הגבירו את השמירה עליו עשרת מונים. כלפי חוץ הוא כאילו בחור שקט וצנוע, אבל לך תדע מה שהוא מסוגל כבר לעשות.

מים מים בלי ששון
צבי זייס (1), גבעתיים

צבדינון המודיעים ונשיה-אנייה

ספר יחזקאל מסופר, כדוע, ש' הנביא בלע מגילה. מלאה קינים ו' הגה והי' והיא היתה בפיו, כדבש לי מתוק. כשנשאלה חנה (10:7) במכתן בכתב, מדוע היתה המגילה בפני הנביא כדבש למתוק? השיבה: "מפני שהיתה מלאה קינים."

אליעזר גוה, ראשון לציון
★ ★ ★
שביקרה אצלנו קרובתי שמחה (4:2), היצגתי אותה בפני חברי בתור "החתיכה שלי". קמה שמחה כנשוכת נחש ואמרה: "לא נכון. אני לא הסמרשט שלי." א. פסל, תל-אביב

לתי בקות אינטימלי-נציה

שלוס=בית

במסיבה מפוארת, שהסתיימה בשעה מאוחרת בלילה, קרה מה שקורה לפעמים במסיבות הטובות ביותר. הבעלים שנימנו על צמרת עולם הספרות, התיאטרון והקולנוע, השתכרו כראוי ולקחו נשים זרות במקום נשותיהם, לבתים זרים במקום לבתיהם. הבה נניח שהיתה זאת טעות מצערת סתם, ונחזיר כל בעל לאשתו החוקית ולביתו האמיתי.

(1) פטרצ'יו	(1) נאטאשה	(1) אהבת ציון
(2) רט באטלר	(2) תמר	(2) מלחמת בני אור
(3) פייר	(3) קתרינה	(3) חלף עם הרוח
(4) אמנון	(4) שלומית	(4) מלחמה ושלו
(5) ינאי	(5) סקארלט אוהרה	(5) אילוף הסוררת

★ ★ ★

הוא והיא פרא=דני

- א. או**
- היא: יקירי, נכון שאני יפה?
 - הוא: כן.
 - היא: נכון שעני יוקדות ופלאות וזהר?
 - הוא: כן.
 - היא: נכון ששפתי נפלאות?
 - הוא: כן.
 - היא: יקירי! כמה נהדר אתה! איזה דברים יפים אתה אומר לי!

- ב. עתה**
- היא: נכון שיש לי גוף נהדר?
 - הוא: כן.
 - היא: נכון שעני מלאות אש להבה?
 - הוא: כן.
 - היא: כמה שאתה משעמם אותי.

"ככה מעירים אותך מהשינה כצבא!"